

Så skulle en Norrlands öfverkonung Geiröder hafva haft sitt säte i Kungsgården i Bjerträ, som varit ett befastadt ställe och på sin tid benämmts "Geiraudars gardia". Denne mäktige man säges vara begrafven å Gersholmen, en ö i Ångermanälven, som efter honom fått sitt namn. Äfven en annan konung, Gudmund, nämnes i Norlins "Diss. de Farie Angermanniaë", efter hvilken Gudmundrå skulle hafva fått sitt namn. Vi hafva förut omnämnt, att slutstafvelsen *radhe* skulle betyda "härad". Meningarna äro emellertid härom delade, enär man ock velat framhålla, att *radhe* skulle efter äldsta språkbruket betyda: egendom. Gudmundaradh skulle då betyda "Gudmunds gård." Denne Gudmund skall enligt en sägen vara begrafven i Jäpplinge by i Ullånger, där 2:ne grafhögar skulle utmärka de platser, hvarest han och flera af hans ätt jordats. Enligt en annan sägen skall han vara begrafven i Frånö, där en ättehög skulle angifva stället.

Hvad sanningsvärde dessa gamla sägner och uppgifter kunna äga må lämnas osagdt. Jag har dock icke velat underlåta att återgifva dem här.

Genom ett dombref af 1328 framgår, att Nordlanden, som innefattade allt landet rundt om Bottenhafvet från och med Hälsingland till och med Österbotten till Uleåträsk, lydde under Uppländernas öfverlagman, som genom sina underlagsmän hade att skipa lag och rätt i det nordliga Sverige. År 1530 nämnes en Lars Olofson som öfverståhållare i Nordlanden.

Enligt Konung Gustaf Wasas "Regements-ordning" af år 1542 voro Kungl. Råden tillika landshöfdingar, som hade underlandshöfdingar till biträde.

Kungliga Rådet Axel Oxenstierna, som sedan blef rikskansler, förordnades 1611 till förste lagman öfver all Nordlanden och från samma tid hade landskapen äfven sina egna lagmän, hvilka sålunda voro landshöfdingar, enligt hvad Hülphers berättar.

